

Det var nærliggende at overveje, om der for eksempel kun skulle gives frit løb for eksport til andre NATO-lande, eller at loven på anden måde skulle nationalitetsbegrænse salgene. Taler herom er imidlertid skinhellig øjenblår. Som det internationale forretningsliv er organiseret nu om dage, har vi ingen sikkerhed for, hvor vore eksportvarer til syvende og sidst vil havne. Nationalitetsbegrænsninger vil derfor alene skabe retsikkerhed for den enkelte og økonomisk tab for samfundet, fordi der måske bliver indblandet fremmede mellemhandlere, der skal have deres fede avancer.

Det reelle indhold af § 6 er derfor at give danske skibsværfter, maskinfabrikker og adskillige

andre virksomheder et handicap i forhold til udenlandske konkurrenter oven i de mange andre folketingskæbte.

En ophævelse af § 6 har som rimelig konsekvens, at der enten ændres i § 1, eller at administrativ praksis i relation til § 1 liberaliseres, således at også de i § 1, stk. 1, nævnte våben m. v. frit kan tilvirkes, når det åbenbart sker til eksportformål. Der kan imidlertid i så henseende tænkes mange graduationer. Forslagsstillerne har ikke med forslagens fremsættelse ønsket at lægge sig fast på nogen bestemt af disse, idet hovedmålet nu må være at få § 6 ophævet, uanset hvor langt eller kort man derefter kan få folketingsflertallet med hensyn til §1-problemerne.